

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija Lir 17.000 Letna inozemstvo » 25.000 Letna inozemstvo, USA dol. 30 Poštno čekovni račun: štev. 24/12410
--	---

Leto XXXIII. - Štev. 49 (1682)

Gorica - četrtek, 10. decembra 1981 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Nekaj za nas in naše čase zelo primerne Ob 40-letnici drugega tržaškega procesa

Po svetu je zlasti po zadnjem koncilu nastalo veliko duhovnih gibanj in verskih organizacij. Poznamo »ognjiščarje«, »binokostnike«, v Italiji »Comunione e Liberazione«, na Poljskem »Oaze« ali »Luči in življenje«, »neokatehumenat«, »stezejce« in še mnoge druge. Nekatera duhovna gibanja so razširjena po mnogih deželah in nedvomno naredijo veliko dobrega. Razgibala so mladino in odrasle, mlade družine, moške in ženske. Ni pa dovolj, če se zanje samo zanimamo, o njih beremo, razpravljamo, treba jih je ustanoviti. A doslej se je v tej smeri na Primorskem bore malo naredilo.

Morda bi kazalo pri nas uvesti »Skupnosti krščanskega življenja« (SKZ), ki so razširjene po vseh celinah in delujejo v več kakor polovici držav na svetu. So to naslednice nekdanjih Marijinih družb. Sicer tu in tam še delujejo stare Marijine družbe. Ustanovil jih je sv. Ignacij Lojolski leta 1540. Papež Pavel VI. pa je leta 1971 za trajno potrdil »Glavne smernice« in »Pravila« nove organizacije z imenom »Skupnosti krščanskega življenja« za ves svet. Teh organizacij ne vodijo več duhovniki kot »voditelji«, marveč jih vodijo laiki; duhovnik je zraven samo kot cerkveni asistent. Vendar pa SKZ izhajajo iz nekdanjih Marijinih družb in moremo reči, da imajo za seboj 400-letno izkušnjo. Vse, kar so Marijine družbe imele dobrega, je vključeno v SKZ.

POTREBA MALIH SKUPIN

Današnji čas zahteva drugačnih verskih organizacij kakor so bile še pred zadnje vojno. Prej je bilo vpisanih v Marijine družbe veliko članov in članic. Marijina družba »Marije Milostljive« v Trstu je okrog leta 1910 štela 1.227 članic. Po vatiškanskem koncilu pa se oblikujejo male skupine, občestva, ki štejejo od 12 do 20 članov in članic.

To so homogene skupine ljudi, približno enake starosti. SKZ ne obstoje za otroke, marveč se začnejo ustanavljati s 17. ali 18. letom. Odrasli se zbirajo v skupinah približno enake starosti, enakega poklica (učitelji in profesorji, zdravniki, pravniki, trgovci...) Skupina ne sme imeti premalo članov (npr. 5) in ne preveč (čez 50). Tako morejo postati občestva, ki imajo člane tesno povezane med seboj.

SKZ se ne vežejo na nobeno dosedanjo obliko, ne dajejo prednosti nobeni pobožnosti in nobenemu določenemu apostolskemu delovanju. Zato tudi nosijo splošno ime »Skupnosti krščanskega življenja«. Bog vabi vse ljudi in potrebno je, da se odzovemo njegovemu klicu, se darujemo Bogu in se žrtvujemo za svoje brate, in sicer v današnjem času in v današnjih razmerah.

Delovanje SKZ se ne vrši zasebno, marveč v povezanosti s skupino, ki si jo člani svobodno izberejo. Vsak član sprejme odgovornost, da se udeležuje sestankov, najboljše tedenskih, ali vsaj štirinajstdnevni. S pomočjo skupine vsak član skrbi za svojo duhovno, apostolsko in človeško rast. Ko se udeležuje sestankov, evharistične daritve, skupnih molitev, skrbi za svojo duhovno rast. Poglejba se v veri, pridobiva si potrebnih krščanskih kreposti: ne-sebične ljubezni, požrtvovalnosti, velikodušnosti. Pri skupnih načrtih za apostolsko delovanje in pri izvajanju apostolskih nalog se vežba, da postaja vedno bolj sposoben za razna apostolska dela. Izpopolnjevanje pa se tudi kot človek v spretnosti razlaganja, govora, prijaznosti, potrpežljivosti...

MOCNO EVHARISTIČNO ŽIVLJENJE

Kristus je v središču dokumentov drugega vatiškega koncila. Zato »Glavne smernice« za SKZ poudarjajo: »Duhovnost naših skupin je osredotočena v Kristusu, ker nas nihče ne more bolj poučiti, da se darujemo Bogu in se žrtvujemo za druge kakor Kristus, ki se neprestano daruje nebeskemu Očetu in vsemu človeštvu. V Kristusovem učlovečenju spoznamo, da ni mogoče ljubiti Boga, ne da bi ljubili tudi ljudi. Tudi žrtvovati se za ljudi nujno po-

meni darovati se Bogu. Združitev s Kristusom nas vodi k združitvi s Cerkvijo. V Cerkvi je Kristus na poseben način navzoč v Evharistiji, kjer nas vabi, da se z njim združujemo v darovanju Očetu in človeštvu. To darovanje obnovljamo vselej, ko se udeležujemo svete maše. Zato je po-požnost članov SKZ osredotočena v Evharistiji. Vsi člani se evharistične daritve pogosto udeležujejo, po možnosti tudi vsak dan.«

ČEŠČENJE MATERE BOZJE

Marija je vzor darovanja same sebe Bogu. Z besedami »Zgodil se!« je v imenu vsega človeštva odgovorila na božje povabilo. Bila je združena z Jezusom od početka njegovega zemeljskega življenja vse do njegovega vnebohoda. Ona nas navdihuje, da se v zvezi z njo popolnoma darujemo Bogu. Prej so dejali v Marijinih družbah, da se Mariji posvetijo, zdaj pa pravimo, da se ji darujemo, kar pomeni isto: da nas Marija po poti vere, službe, darovanja vodi k svojemu božjemu Sinu in z njim v Svetem Duhu k Očetu.

Po svoji ljubezni do Marije smo deležni Jezusove ljubezni do svoje matere. Če Jezus živi v nas, je naša pobožnost do Marije, naše darovanje, naša posvetitev njej delež pri njegovi ljubezni do Marije. Zato je Marija vedno prisotna v naši pobožnosti, ker je bila ona vedno prisotna v skrivnostih Kristusovega zemeljskega življenja. Bog nam je Marijo dal za mater kot neločljivo združeno s Kristusom. Nismo pa vezani na nobeno obliko pobožnosti do nje. Izberemo si tisti način, ki nam je najbolj všeč.

ČUTENJE S CERKVIJO

Pri mnogih malih skupinah, ki nastajajo po Italiji, ZDA in drugod je velik problem razmerja s Cerkvijo. Nekateri skupine baze so z njo v sporu, drugod jo odklanjajo. So skupine, ki prevzemajo socialni nauk marksizma. V SKZ tega vprašanja ni. Te poudarjajo, da je čutenje s Cerkvijo ena njenih značilnih lastnosti. Protislovno bi bilo, če bi kdo dejal, da ljubi Kristusa, ne mara pa za Cerkev, ki njegovo odrešilno delo nadaljuje. Saj je Cerkev samo nadaljevanje Kristusovega učlovečenja. Evharistija v Cerkvi je zakrament edinosti. Bolj se poveže s Cerkvijo, kdor se udeležuje bogoslužja, prebira sv. pismo, širi evangelij.

APOSTOLSKO DELOVANJE JE NEKAJ BISTVENEGA

Vsako pristno krščansko življenje je nujno apostolsko. Kdor je deležen Kristusovega življenja, mora postati deležen tudi njegovega apostolskega poslanstva. Mnogi kristjani mislijo, da je svetost osebna zadeva, apostolat pa nekaj, kar izvršuješ ali pa tudi ne. Drugi vatiškanski koncil učil, da svetosti ni brez apostolata. Kdor hoče postati svet, mora nujno biti tudi apostol.

SKZ je gibanje laikov, ki so v raznih poklicih zaposleni v svetnih opravilih, v raznih službah in položajih. Zato se morajo v prvi vrsti posvetiti prenovitvi svetnega reda: prenovitvi ustroja družbe, osvobojevanju ljudi vsakovrstnega usužnjevanja. Najprej pa se trudijo, da odpravijo razlike med bogatimi in revnimi v notranjosti Cerkve.

LETNE DUHOVNE VAJE

Ko je odbor, ki ga je leta 1953 imenoval papež Pij XII., pripravil nova pravila za nekdanje Marijine družbe, ki naj bi bila bolj sodobna, so bili zlasti laiki tisti, ki so vztrajali na tem, da naj se v SKZ vključijo tudi letne duhovne vaje za člane. Saj so prav duhovne vaje tiste, ki človeka resnično spreobrnejo, da se odloči za Kristusa, da je vedno bolj pripravljen služiti Bogu in ljudem. Za mlade ljudi je še posebno pomena, ker se navadno prvi duhovnih vajah odločijo za duhovne poklice. Priporočajo se duhovne vaje kandidatom ob vstopu v SKZ. Potem pa naj bi jih po možnosti delali člani vsako leto.

Kdor bo prebral zgornje vrstice o SKZ, bo spoznal, da so to nekaj resnega. Pa tu-

15. decembra 1981 bo minilo štirideset let, odkar so fašistične oblasti po hrupnem procesu pred Posebnim sodiščem za zaščito države izvršile smrtno obsodbo nad petimi zavednimi primorskimi fanti, katerih glavna krivda je bila v tem, da se niso sprijaznili z zatiralno in raznarodovalno politiko fašistične Italije nad slovensko manjšino na področju takratne Julijske Benečije.

Na smrt obsojeni in ustreljeni na strelišču na Opčinah so namreč bili: Viktor Bobek iz Trnovega pri Ilirski Bistrici, Ivan Ivančič iz Česzoče pri Bovcu, Simon Kos iz Nemškega Ruta na Tolminskem, Pinko Tomažič iz Trsta in Ivan Vadnal iz Prestranka na Postojnskem, ki jih na splošno poznamo kot žrtve drugega tržaškega procesa.

Kot znano, je prvi tržaški proces bil leta 1930 in na njem je Posebno sodišče obsodilo na smrt štiri tržaške mladeniče, člane ilegalne organizacije »Borba« proti raznarodovalni politiki fašizma pri nas na Primorskem, potem ko so bile prepovedane in razpuščene vse slovenske prosvetne in mladinske organizacije in ukinjene slovenske šole. Štiri žrtve prvega tržaškega procesa, Ferda Bidovca, Franca Marušiča, Zvonimira Miloša in Alojza Valenčiča so po enako hrupnem procesu obsodili na smrt in naslednjega dne, 6. septembra 1930, ustrelili pri Bazovici.

Če so ti štiri pogumni slovenski mladeniči prižgali baklo upora proti fašističnemu zatiranju, in to v času, ko je bil fašizem na zmagovalnem pohodu proti vsi šku svoje moči, potem smemo o žrtvah drugega tržaškega procesa reči, da so to baklo ne samo ohranjali živo, temveč so pomnožili število takšnih bakel po vsem ozemlju Primorske, ki se ni mogla in ni hotela sprijazniti z usodo ponovno tlačenega ljudstva po rešitvi izpod habsburškega pokroviteljstva.

Ponovni pohodi za mir

V zadnjih mesecih smo pričali velikim shodom in pohodom za mir. Priredili so jih vespoved po velikih mestih zahodne Evrope. Na vzhodu pa samo v Bukarešti.

Tudi goriška pokrajina se je pridružila takšnim manifestacijam. V nedeljo 29. novembra se je na pokopališču v Redipugli zbralo kakih 30 tisoč ljudi, ki so manifestirali za mir zoper atomsko oboroževanje. Mnogi so spregovorili številni zastopniki, odsotni pa so bili glavni povabljenci: predsednik parlamenta Nilde Iotti, znani igralec Eduardo de Filippo, socialistični prvak Norberto Bobbio, prav tako nista prišla poslanec evropskega parlamenta Gaetano Arfè in pa levo usmerjeni frančiškan p. David Turollo. Velike osebnosti, ki bi bile morale dati važnost nedeljskemu zborovanju, so odgovedale po vrsti. Zakaj?

Namesto njih so govorili drugi manjši »kalibri«: komunistični župan iz Fogliana Gino Zorzenon, goriški župan demokristjan Antonio Scarano, socialistični župan iz Celovca Gugenberger, komunistični župan iz Doline Edvin Švab, predsednik (župan) občine Ljubljana Rožič, delavski kaplan p. Gildo, ki je prebral poslanico ško-

di nekaj za nas zelo potrebnega. Ko bi imeli v vsaki župniji vsaj po eno delujočo skupino SKZ, bi se to kmalu pokazalo v krajevnem verskem življenju. Med prvimi, ki naj bi vstopili, naj bi bili člani župnijskih pastoralnih svetov, da se bodo bolj pripravili na izvrševanje svoje službe. Potem naj bi ustanovili skupino mladih, od 17. leta naprej, morda za več župnij, ki niso preveč oddaljene druga od druge. Kar je važno, je to, da se začneja, se poskušajo. Izobraženci, ki jih je precej v vsaki župniji, naj bi bili prvi, ki naj bi se zavedali svoje odgovornosti in naj bi nudili svoje sodelovanje.

JOZE PRESEREN

Fašistična Italija je že s prvim procesom hotela prestrašiti primorske Slovence ter v kali zatreti vsakršen odpor proti njenim načrtom o potujčenju in nato izbrisani najzahodnejšega dela slovenskega naroda. Organizirano ilegalno delo je po tem procesu res za nekaj časa navidez utihnilo, toda spriči trdne narodne in demokratične zavednosti primorskega ljudstva je bil to le kratek premor.

DELOVANJE ILEGALNE ORGANIZACIJE TIGR

Naključje je hotelo, da je prav fašizem s svojo bahavostjo in prepričanem v trajno in dokončno zmago v znatni meri omogočil obnovitev ilegalnega protifašističnega delovanja med primorskim ljudstvom. Ob desetletnici prevzema oblasti s pohodom na Rim (28. oktobra 1922) je fašistični režim izdal pomilostitveni zakon zlasti za politične obsojence. To je omogočilo številnim primorskim preganjancem, da so se smeli vrniti v svoje kraje. Tako se je takoj po letu 1932 obnovilo legalno in ilegalno delovanje najbolj pogumnih in aktivnih članov zlasti bivših mladinskih društev.

Kmalu so po vsej Primorski začela nastajati številna odporiška jedra, ki jih je povezovalo ilegalno gibanje TIGR, katero si je zadalo za cilj brezkompromisen boj proti fašističnemu zatiranju in končno osvoboditev primorskega ljudstva. Posebno aktivnost so razvile tigrovske skupine na goratem področju takratne goriške province, kot npr. v Česzoči pri Bovcu, v Rutu pri Grahovem na Tolminskem, v Prestranku na Postojnskem, na področju Ilirske Bistrice, Krasa, Trsta, Vipavske in Gorice same.

Politično vodstvo TIGR-a je vse te skupine povezovalo in usmerjalo njihovo delovanje, ker je predvidevalo, da se bo fašistična Italija zapletla v vojno in bi to

lahko bila priložnost tudi za primorske Slovence, da se rešijo njenega oklepa. V ta cilj so bili usmerjeni naporji omenjenih ilegalnih skupin, ki so jih vodili zavedni primorski fantje, ki niso bili nikakršni teroristi, kot jih je označilo Posebno sodišče, temveč so pripravljali ljudi in razmere za rešitev izpod fašističnega jarma.

Fašistična policija se je zavedala dejstva, da se pod zunanjo mirnostjo nekaj pripravlja. Tako je spomladi leta 1940 prišla na sled nekaterim teh ilegalnih skupin in sledile so prve aretacije osumljencev. Aretacije so se nadaljevale do decembra istega leta, ko je bilo prijetih skoro tristo slovenskih izobražencev, naravno nadarjenih kmečkih fantov in drugih protifašistično usmerjenih rojakov. Med temi je bila tudi slovenska komunistična skupina, ki jo je vodil tržaški študent Pinko Tomažič.

Med prijetimi so bili še Simon Kos iz Ruta, Franc Knavs in Ivan Ivančič iz Česzoče, Viktor Bobek iz Trnovega pri Ilirski Bistrici ter Ivan Vadnal iz Prestranka. Proti tem in še drugim 55 prijetim se je 2. decembra 1941 pričela sodna obravnava pred Posebnim sodiščem, ki se je tudi za to priložnost preselilo iz Rima v Trst. Med zasliševanjem so številne obtožence silno mučili, med temi zlasti Simona Kosa, Ivana Ivančiča in Franca Knava. Sodišče jih je razvrstilo v tri skupine, in sicer izobražence, komuniste in »teroriste«.

OBSDOBA IN USTRELITEV

Proces se je zaključil v nedeljo 14. decembra 1941 z razglasitvijo sodbe. Posebno sodišče je po nalogu fašistične vlade izredno strogo sodilo, saj je obsodilo na smrt kar devet obtožencev. To so bili Viktor Bobek, Ivan Ivančič, Simon Kos, Pinko Tomažič, Ivan Vadnal, Lavo Čermelj, Anton Ščuka, Franc Knavs in Dorče Sardoč. Zadnji štiri se bili še isti dan zvečer pomiloščeni na dosmrtno ječo. Kar 23 obtožencev je bilo obsojenih na 30 let zapora, drugi pa na razna leta ječe.

Pet nepomiloščenih obsojenih na smrt so naslednje jutro, v ponedeljek 15. decembra ustrelili na strelišču na Opčinah. Njihova trupla so tajno pokopali v kraju Fontana di Villorba pri Trevisu. Po končani vojni so odkrili njihov grob ter njihove ostanke 28. oktobra 1945 prepeljali najprej v Trst, kjer so jih slovenski duhovniki blagoslovili na Velikem trgu. Od tu je sprevod krenil proti Stari Mitnici, kjer je bilo slovo od njih. Truplo Pinka Tomažiča so odpeljali v družinsko grobnico na tržaškem pokopališču, krste ostalih pa so odpeljali v njihove rojstne kraje.

Tako se je sklenila pot teh petih mladeničev, ki so padli pod fašističnimi svinčenkami za svobodo svojega primorskega ljudstva, ki so ga neizmerno ljubili in junaško dali zanj tudi svoja mlada življenja. Niti dve leti nista potekli od njihove smrti, ko je primorsko ljudstvo dočakalo, da so padli s prestola njihovi zatiralci, sodniki in krvniki.

a. t.

Naročnina v novem letu

Nenehni porast cen (tiskarna, papir, zlasti pa poština) nas sili, da tudi letos po- višamo letno naročnino in sicer: v Italiji bo naročnina za leto 1982 lir 19.000, za inozemstvo lire 30.000 ali 28 dolarjev. Posamezna številka ostane zaenkrat 400 lir.

Božična številka »Katol. glasa«

Letos je božič v petek, zato bi naši bralci božične številke ne dobili, če bi redno izšla v četrtek 24. decembra. Zato bo božična številka na 8 straneh izšla že v četrtek 17. decembra, naslednja številka pa po božiču v sredo 30. decembra. Ta bo tudi zadnja v tem letu.

Božična številka bo kot običajno prinesla voščila za praznike. Uprava ta voščila sprejema do torka 15. decembra opoldne.

Vloga družine pri verskem oblikovanju mladine

V Sloveniji nimajo verouka v šoli. Zato si morajo starši in duhovniki drugače pomagati. Otroci in mladostniki hodijo k verouku v župnišče, v zakristijo ali v kak drug prostor, če ga pač imajo. Vse to predstavlja precejšnje težave in zahteva precej dobre volje in prizadevnosti pri duhovnikih, otrocih, mladostnikih in seveda pri starših.

TEHTEN ČLANEK V »DRUŽINI«

Prav zaradi mnogih težav, na katere naložijo poučevanje verouka, se vedno znova pojavlja vprašanje, kakšna naj bo vloga družine pri verskem oblikovanju mladostnikov. Članek o tem vprašanju smo pred časom brali v »Družini«. Med drugim tudi tole:

»Cerkev naroča, naj si starši neprestano prizadevajo za ustvarjanje ozračja v družini prežetega z verskim duhom in z duhom prave človečnosti. Taka osnova se zdi potrebna prav v času, ko živi v družini mladostnik. Mladostnik namreč bolj kot kdaj koli prej s kritičnim očesom presoja družino oziroma starše ter njihovo ravnanje. Starši naj se tega nenehno zavedajo. Njihov otrok raste, postaja »nov človek«, ki je kritičen, naravno odprt za pristne moralne in tudi religiozne (verske) vrednote.«

MLADINSKA SKUPNOST V ŽUPNIJI

»Česar starši ne zmorejo, morda zaradi prezahetnosti mladega človeka, svoje prezaposlenosti ali drugega vzroka, naj bi nadoknadila mladinska skupnost v župniji. Prva naloga družine pri vključevanju mladih v veroučne skupine je prav gotovo simpatična staršev do teh skupin. Za marsikaterega mladostnika je to odločilnega pomena. Kadar domači nimajo poslušnosti zanje, je to lahko resna ovira za mladega. Le s trdnjo voljo in včasih celo v nasprotju s starši bo mladostnik vztrajal v skupini in dejavno sodeloval. V nemalo primerih srečamo celo odkrit odpor staršev do skupin. Na deželi je izgovor domače delo, oddaljenost od veroučne učilnice,

morda sama ura shajanja, v mestih pa morda vikendi ali kakšna druga zaposlitev, v kateri vidijo starši »večjo korist« kot v verskem poglavljanju mladostnika. Prav bi bilo, da bi se starši v pogovoru z duhovnikom skušali znebiti takih in podobnih predsodkov ter odraščajočemu otroku pomagali k pozitivnemu odločanju. Druga važna naloga staršev na tem področju naj bi bil predvsem pameten in resen pogovor s sinovi in hčerami o koristnosti vključevanja v skupine za mlade, spodbujanje k zavzetosti v skupini. Starši naj bi znali opozoriti tudi duhovnika — voditelja skupin na to ali ono spodbudno idejo ali pomanjkljivost, ki jo mladi izražajo doma. S tem bodo tudi sami dejavno sodelovali v oblikovanju skupin in svojih mladostnikov.

Starši, mladostniki in duhovnik-voditelj skupin naj bi torej čimbolj sodelovali. Mladi kljub svoji samostojnosti, ki pa je še zelo relativna, potrebujejo starše, domačo družino, ki naj bi bila tesno povezana z župniško skupnostjo. Pri otrocih in pri mladih je veliko odvisno od družinskega ozadja, ki lahko prispeva ali pa uničuje mladostno zagnanost na versko izoblikovalnem področju.«

KAJ PA PRI NAS?

Pa bo kdo rekel: »Saj to ni za nas! Naši otroci in mladostniki imajo verouk (tudi versko vzgojo?) v šoli. Kaj je še tega treba?«

Res je, da praktično vsi obiskujejo verouk. Velikokrat pa manjka pri mladih dobre volje, ker se jim zdi, da sta zanimanje in delo za versko izobrazbo in izoblikovanje izguba časa; če ne celo škodljiva za rast mladega človeka. Zato se pa pri nas pojavlja drugo vprašanje: Koliko se starši zanimajo za šolski verouk? za napredek njihovega otroka v verskem znanju in oblikovanju življenja po božjih zapovedih? Ali ne bi bilo pametno, da bi obstajale tudi po naših župnijah verske skupine in da bi se vedno bolj večalo zanimanje za božje stvari? **LOJZE ŠKERL**

OD TEDNA DO TEDNA

■ V nedeljskem opoldanskem nagovoru je sv. oče zlasti govoril o pomenu ženske v družbi. Problem pravne enakosti med možem in ženo je treba rešiti s primerno socialno zakonodajo, ki bo upoštevala pri zaposlitvi ženske njene dolžnosti, ki jih ima kot žena in mati. Zlasti je treba imeti pred očmi oblikovanje in vzgojo otrok, ki so nosilci bodočnosti. Papež je omenil tudi svojo zadnjo socialno okrožnico, kateri so nekateri očitali, da hoče ženo izriniti iz družbe in javnega dela s tem, da poudarja njeno dejavnost v okviru družine. »Nasprotno,« je dejal sv. oče, »žena naj v svoji ustvarjalnosti pomaga pri gradnji bolj pravičnega in svobodnega sveta.«

■ Spadolinijeva vlada je zahtevala od parlamenta in tudi dobila zaupnico v zvezi z resolucijo laičnim po svetu. Vlada je namreč namenila 1.500 milijard lir za prihodnje leto za pomoč državam, ki jih tlačila lakota, radikalni pa so predlagali, naj vlada nameni takoj 0,7% bruto narodnega dohodka v ta namen, nadaljnjih 3.000 milijard lir pa za nujne posege. Ta radikalni predlog je potem podprlo kar 170 poslancev iz vrst vladne večine, čemur se je ministrski predsednik Spadolini odločno uprl, češ da predvideni deficit ne sme preseči 50.000 milijard lir in zato postavil zahtevo po javnem poimenskem glasovanju. Izid je bil 338 glasov za vlado, 233 proti, tržaška poslanka Gruber Benco se je vzdržala. 16 poslancev vladne večine pa je svoje nasprotovanje izrazilo tako, da se glasovanja niso udeležili.

■ V Rimu je prišlo do dveh spopadov med skupino skrajno desničarsko usmerjenih teroristov in policijskima izvidnicama. V prvem spopadu sta bila težje ranjena dva policijska agenta, življenje pa je izgubil 21-letni terorist Alessandro Alibrandi, sin znanega rimskega sodnika. Kasneje je 21-letni policijski agent Ciro Capobianco podlegel poškodbam. V drugem spopadu pa so teroristi ustrelili 38-letnega karabinerja Romana Radici. Ta umor naj bi bil maščevanje za ubitega Alibrandija.

■ Avstrijska vlada je znova uvedla vstopni vizum za poljske državljane. Poljaki so namreč že devet let vstopali v Avstrijo brez vizuma. To olajšavo so zadnje čase izrabljali za to, da so ostajali v Avstriji tudi po 90-dnevnem bivanju, ki ga prehod meje dovoljuje in si skušali najti pot v zahodne evropske države in v ZDA, kjer živi zelo veliko Poljakov. Trenutno je v Avstriji od 50 do 60 tisoč Poljakov, ki se nočejo vrniti domov in so postali za Avstrijo veliko finančno breme.

■ Zakonca Saharov, ki sta internirana v mestu Gorki, sta začela z gladovno stavko, da bi tako prisilila sovjetske oblasti, da izdajo potno dovoljenje za snaho Lizo Aleksejevo, ki se je pisмено poročila na ameriškem veleposlaništvu v Moskvi s Saharovim posinovljencem Semjonovom, kateri živi v ZDA. Za sovjetske oblasti je ta zakon neveljaven, zato tudi ne dovolijo Aleksejevi odhoda iz države. Ker Saharov, znani sovjetski fizik in oporečnik, poznan kot »oče« sovjetske atomske bombe in njegova žena nista hotela prenehati z gladovno stavko, so ju oblasti s silo premestile v bolnišnico, da ju tam hranijo proti njihovi volji. Zaradi tega so prejeli sovjetski voditelji od vsepovsod pozive, naj prekinejo z gonjo proti Saharovu. Pismo sta Brežnjevu poslala tudi italijanski predsednik Pertini in francoski predsednik Mitterand.

■ V mestu Castries na otoku Sv. Lucija v Karibskem morju so se zbrali predstavniki Organizacije ameriških držav. ZDA je zastopal zunanji minister Haig, ki je obtožil Nikarago, da postaja v Srednji Ameriki središče oborožene pomoči salvadorskim gverilcem, Kuba pa skuša navezati stike z vsemi opozicijskimi silami v tem območju, pošiljajoč jim orožje in vojaške izvedence. Nikaraga se s pomočjo Sovjetske zveze in Kube spreminja v najboljšo oboroženo državo Srednje Amerike in se vedno bolj vmešava v notranje razmere sosednjih držav. ZDA so odločene, da bodo pomagale vsem zakonitim srednjeameriškim vladam, da njihovo področje ne postane žarišče nasilja in državljanske vojne.

Porast katoliške Cerkve v Afriki

V Afriki je sedaj 56.567.000 katoličanov ali dobrih 12% vsega prebivalstva. Letno naraste število katoličanov za približno 2 milijona. Največ katoličanov je v naslednjih afriških državah: Zair 12 milijonov, Nigerija skoraj 5 milijonov, Uganda 4 milijone 659.000, Tanzanija 3.490.000. Več kot milijon katoličanov je v državah: Angola, Burundi, Kamerun, Gana, Kenija, Madagaskar, Malavi, Mozambik, Ruanda, Južna Afrika in Zambija.

DRUGA PLAT ADVENTA

Če slišimo besedo advent, mislimo v prvem hipu romantični čas pred božičem, ko naravo pokriva sneg in ko srečujemo ljudi, ki se natovorjeni z najrazličnejšimi darili bližajo toplemu domu.

Zal v tem vrvežu nakupovanja pred božičem radi pozabimo na drugo plat adventa, ki je v resnici bistvena. Seveda je umestno vprašanje, kakšen smisel naj ima praznovanje pričakovanja Kristusovega prihoda dva tisoč let po njegovem resničnem prihodu.

Vsak naj si zase stavi vprašanje, ali je v adventnem in božičnem programu pustil vsaj nekaj prostora za Kristusa, ki je pravzaprav nekako kriv, da mi uživamo v lepem zimskem času počitnice in pričakujemo, da nas bo kdo razveselil z lepim darom.

Ko bomo v pripravi na božični čas kupovali darila, ne pozabimo tistih, ki v tem času ne bodo mogli uživati lepote narave in božičnih praznovanj, bodisi ker so pohabljeni, bolni, ranjeni ali ubogi in revni. Bodimo prepričani, da se bomo ob veselju, ki ga jim pripravimo, bolj pristno razveselili tudi sami. - I. Š.

Problemi med makedonsko in srbsko pravoslavno Cerkvijo

Zagrebski »Vjesnik« je 5. oktobra 1981 prinesel intervju, ki ga je za jugoslovansko časnikarsko agencijo Tanjug dal novi poglavar makedonske pravoslavne Cerkve arhiepiskop Angelarij.

Tanjug sprašuje: »V čem je glavni nesporazum med srbsko in makedonsko pravoslavno Cerkvijo?« Arhiepiskop Angelarij odgovarja: »Ta nesporazum je v nacionalnem značaju obeh Cerkva. Makedonski narod ima kot narod svojo zgodovinsko in cerkveno kanonsko pravico do samostojne (autokefalne) Cerkve. Srbska pravoslavna Cerkev je samostojna - autokefalna Cerkev Srbov, kar potrjuje za njeno ime, oziroma naslov njenega patriarha. Kot taka niti po cerkvenem pa tudi ne po državnem zakonu niti po jugoslovanski ustavi ne more biti tudi Cerkev za Makedonce, ker Makedonci po jugoslovanski ustavi nismo manjšina, ampak narod s svojo državo. (Misli na republiko.) To je stvarnost. Kdor to stvarnost sprejme, bo to razumel.

»Kateri pa je končni način, da bi se ta

problem premostil?« sprašuje naprej Tanjugov časnikar. »Za dokončen sporazum,« odgovarja arhiepiskop Angelarij, »je potrebna samo dobra volja med obeh pravoslavlima sestriškimima Cerkvama v Jugoslaviji. Tudi cerkveni pravniki v srbski pravoslavni Cerkvi so mnenja, da to vprašanje ni cerkvenopravno.«

Zaplet med obeh Cerkvama traja že dalj časa in kot izgleda bo še dolgo tako. Kajti tako za srbsko kot za bolgarsko pravoslavno Cerkev je še vedno sporno priznanje Makedoncev kot naroda. Bolgari trdijo, da so to makedonski Bolgari. Srbi pa hranijo v sebi na žalost še vedno velikosrbsko težnjo, ki se odraža prav po tem, da niso voljni vsled zgodovinske nadvlade nad drugimi narodi priznati in popraviti, če je treba, vse ali delček tistega, ki ni bilo častno v njihovi narodni zgodovini. Ta velikosrbski duh je še vedno močno prisoten med meništvom v srbski Cerkvi, iz teh vrst pa običajno izbirajo škofo in tudi patriarha.

Medjugorje - kraj molitve

Verski list »Naša ognjišča«, ki izhaja v mostarski škofiji, prinaša v letošnji novembrski številki članek z naslovom »Medjugorje — tih kraj molitve«. V njem poroča, da ljudje še dalje tja romajo v velikem številu, zlasti mladina. Verniki manj govore o Marijinih prikazovanjih in o ozdravljenih boleznih (čeprav v oboje trdno verujejo), kot bi mogli to pričakovati. Nasprotno pa več govore o svojem notranjem spremenjenju, o spravi in odpuščanju. Zvedeli smo, da je sorazmerno veliko število vernikov pravoslavne in muslimanske vere v zadnjih mesecih obiskalo Medjugorje. Ustno in v pisnih priznavajo, da so od tam odnesli nepozabne spomine. Ganila jih je pozornost in gostoljubnost domačih vernikov, ki so jih sprejeli v svoje domove kot rodne brate in sestre. Domači duhovniki pa so bili ganjeni zaradi globoke vere in pobožnosti teh pripadnikov drugih veroizpovedi. Posebno jih je očarala vera in spokorno razpoloženje ene skupine pravoslavnih romarjev, ki so od kraja Lukoč na kolenih prišli do vhoda medjugorske cerkve. Pravoslavni verniki so prišli v Medjugorje od zelo oddaljenih krajev kakor napr. iz Leskovca, Zaječarja, Sabca, Beograda, Subotice... Medjugorje se je zadnje čase spremenilo v tih, miren kraj molitve, ki ne časti Boga na hrupen, marveč na spokoren način. Frančiškan Tomislav dodaja, kako v tem ozračju oživljajo stare in že malo pozabljene vrednote, kakor je strogi post in dolge zbrane molitve.

Dve listini zadnje francoske škofovske konference

Na nekajdnevnem jesenskem zasedanju v Marijinem mestu Lurdu pod Pireneji so francoski škofje sprejeli dve listini, ki jih je nato objavil katoliški dnevnik »La Croix«.

Prva listina je naslovljena na vse krščane, ne glede na to ali vero prakticirajo ali ne. Opazovalci ji priznavajo neko mero navdih, pristavljajo pa, da ni dovolj ugotoviti, da je 79% Francozov krščenih ter pripravljati programe evangelizacije samo za preostalih 21 odstotkov. Statistika bi bila zelo nevarna, če bi odgovorne v Cerkvi uspravljala, saj ne zmore povedati ničesar o Duhu, ki veje (ali ne) v tisti prvi množici.

Škofje so v razpravah začrtovali poti evangelizacije, ki bi jo mogli strniti v nekaj točk: življenje po evangeliju pomeni pričevanje; samo človek, ki je pripravljen sprejemati, se nenehno učiti, se lahko odpre Bogu; za kristjana je značilna odprtost do soljudi, do njihovih težav; svojo vero lahko živi samo v soočanju s pogledi drugih (kristjanov in drugače mislečih); člo-

vek mora vzeti v roke svojo usodo, pri čemer mu evangelij pomaga spreminjati odnose med ljudmi; krst obvezuje k pričevanju za vero.

Druga poslanica je nekakšna sponenica, namenjena škofom in duhovnikom za delo po komisijah. Kot piše posebni poročevalec v »La Croix«, ostajajo po konferenci odprta še mnoga vprašanja, med drugimi: vloga Cerkve v družbi, pozornost do kulturnih vprašanj (vse preveč velja le družbeno ekonomskim), pozornost do ljudi zunaj Cerkve in do kristjanov, ki so to samo na krstnem listu, razmerja do katoličanov v drugih državah in do drugovercev (število tuji delavci v Franciji so muslimani). Nevarno je tudi, da bi škofje ostali pri opazovanju zgodovine (iz katere se je mogoče veliko naučiti ali pa ob preveliki zadržanosti zanemariti človekov današnji vsakdan). Da ne bi pozabili: Duh deluje v današnjem svetu, tudi kristjani so že tukaj, in to so konkretni ljudje, ki si želijo zelo preproste, konkretne pomoči, ne pa visokih abstraktnih razglabljanj in razpravljanj.

OB 50-LETNICI SMRTI NADŠKOFA F. B. SEDEJA

Po odgovoru

III.
»Če Sveti oče ukaže — bom ubogal, čeprav sem žalosten, da bi umrl, saj strogi je ukaz me skoraj strl, še bolj, ker marsikdo se mi je rogala.

Morda pa moja žrtev bo rodila kak blagoslov, ki zdaj ga še ne slutim, olajšan v vesti sem, to rahlo čutim, morda mi bo bridkosti prihranila...«

Prihranjena mu je bila vizija, ko sta čez trinajst let dva svečenika in druge žrtve padla... O, morija!

Brez krivde padla sta kot mučenika, ko je lažnivih bratov hudobija v polnočni čas streljala brez sodnika.

IV.
Prihranjena je hujša bolečina: da rojstni kraj slovenskega vladike, ponosa našega in naše dike, postal je kraj brezbožnega zločina.

Ni videl, da so v ovčjih oblačilih volčje z lažjo in grožnjo premotili slovenski narod verni, strup nalili v srce brezbožstva v zvitih poročilih.

Ob Soški fronti tuji so teptali slovenska tla... Kaj zdaj je domovina? Vsi sužnji ateistov so postali.

Tvoj biser verna je bila mladina. Gorjé — malikom blodnim so se vdali... Prihranjena — najhujša bolečina.

Venceslav Sejalec

Revija pevskih zborov v Trstu

Predsednik Zveze cerkvenih pevskih zborov dr. Zorko Harej govori na začetku revije

V Kulturnem domu v Trstu je bila 6. decembra tradicionalna revija pevskih zborov, ki jo vsako leto prireja tržaška Zveza cerkvenih pevskih zborov. Letos jih je nastopilo dvanajst. Revijo je odprl predsednik Zveze dr. Zorko Harej, poudaril pomen te vsakoletne prireditve in zaželel nastopajočim uspehov pri nadaljnjem delu.

Pod vodstvom Janka Bana je openski cerkveni zbor prvič izvajal Maličevo Rodno zemljo ter še dve prireditvi ljudskih napevov Lebiča in Adamiča. Dekliški zbor iz Devina se je pod vodstvom Hermana Antoniča predstavil s tremi krajšimi prireditvami. Cerkveni zbor iz Sv. Križa pri Trstu je s svojim pevovodjem Albinom Verginello zapel tri skladbe Nevdeva, Boštjančiča in Aljaža. Mešani zbor iz Mačkolj je pod vodstvom dirigenta Cveta Marca zapel tri pesmi Ipvavca, Lajovicca in Schwaba. Moški zbor od Novega Sv. Antona je pod vodstvom Edija Raceta izvajal tri umetne pesmi Rapotca, Volariča in neznanega avtorja. Cerkveni mešani zbor iz Škednja je pod vodstvom Dušana Jakomina imel na sporedu tri živahne pesmi Mihelčiča, Liparja in Gobca. Tržaški mešani zbor, ki je zrasel iz mladinskega zbora je doprinesel, pod vodstvom Tomaža Simčiča, skladbe Milana Pertota, Tomca in Brucknerja. Moški zbor Fantje izpod Grmade se je letos predstavil številnejši kakor sicer in je pod

vodstvom Iva Kralja prav tako zapel tri pesmi. Iz Mačkolj je prišel tudi še dekliski zbor, ki ga vodi Ljuba Smotlak ter izvajal tri narodne prireditve. Zbor »Kogoj« od Sv. Ivana je letos vodila Magda Bizjak; izvajal je kar ambiciozen program, med drugim celo Gallusovo Ave Marijo za dva zbora. Nastopil je tudi Tržaški oktet in s tremi pesmimi izpričal svoja umetniška stremjenja. Revijo je zaključil cerkveni zbor iz Rojana, ki je pod vodstvom prof. Humberta Mamola izvajal pesmi Gröbminga, Venturinija in Tomca.

V primerjavi z dosežki prejšnjih let ni bilo letos zaznavnega napredka v izvajanjih, pač pa je bilo pri nekaterih zborih opazno večje število pevcev, zlasti mladih. Zato lahko upamo, da bo prihodnje leto, zaradi večjega števila pevcev tudi izvajalska raven višja. **U. V.**

■ Poljski primas Glemp je sprejel odpisništvo neodvisnega sindikata Solidarnost pod vodstvom Lecha Walese, Cerkev naj bi spet pomagala pri reševanju nove napečnosti med sindikatom in poljskimi partijskimi voditelji. Partija namreč zahteva, da bi poljski parlament izglasoval vladi posebna pooblastila. Če bi se to zgodilo, bo sindikat izvedel splošno stavko, kar bo seveda še zaostriло že itak napeto ozračje v poljski družbi.

Nova šola v Števerjanu

Kakor se spodobi, so v Števerjanu v soboto 5. decembra slovesno odprli novo poslopje osnovne šole. Občina je povabila vrsto zastopnikov oblasti od deželnega predsednika A. Comellija do goriškega in novogoriškega župana prek raznih odborov, svetovalcev in drugih. Tudi ljudi se je natrlo veliko in sicer domačinov in nedomačinov. Saj se nova šolska poslopja ne odpirajo vsak dan.

Števerjanska občina je to priložnost izrabila tudi za to, da proslavi še dva jubileja, in sicer 800-letnico, odkar se vas Števerjan prvič imenuje v zgodovini v neki kupnoprodajni pogodbi ter 30-letnico samostojne občine. Vse to je poudaril v svojem govoru domači župan Stanislav Klanjšček. Povedal je tudi, s kakšnimi težavami se je morala občina boriti v preteklosti. Leta 1927 so fašistične oblasti samostojno občino Števerjan ukinile in jo priključile občini Kojško. Po vojni so sprva bili dodeljeni občini Koprivno (Capriva), šele leta 1951 je Števerjan znova postal samostojna občina, kateri so bile priključene še Jazbine, ker so ostale tostran nove državne meje.

Ob začetku je v občini vsega manjkalo. Polagoma je pa Števerjan stopil v korak z napredkom pod vodstvom županova Maraza, pok. Cigliča, Hermenegilda Podveršiča in zadnjih deset let Slavka Klanjščeka. Kdor se danes vozi po števerjanskih klančajh mora priznati, da je občina gospodarsko zelo napredovala. Tudi kulturno življenje je v občini razgibano, saj imajo dva pevska zbora, mladinski zbor, dva glasbena ansambla, dve prosvetni društvi, Zupnijski dom in še kaj.

Prvo šolo so si takoj po vojni sami zgradili na Valerišču. Šele kasneje je na to začela misliti občina. Ideja o novi šolski zgradbi je nastala leta 1974, ko se je za-

čelo govoriti o šoli s celodnevni poukom. Iz ideje se je rodilo dejstvo, ki je sedanja nova šola v Dragah, enem najlepših mest v Števerjanu. Zgradba sama je stala 634 milijonov lir. Z današnjo inflacijo bi stala gotovo eno milijardo. Denar so pametno uporabili in ima šola vse, kar je potrebno za uspešen pouk, od učilnic do drugih pomožnih prostorov. V šoli je tudi kuhinja z obednico, telovadnica in lepo dvorišče. Škoda, da telovadnica ne odgovarja mednarodnim meram.

Za županom so spregovorili še drugi zastopniki, med njimi predsednik dežele dr. Comelli, ki je poudaril tudi to, naj šola ne samo uči, ampak tudi vzgaja otroke k moralnim in verskim vrednotam. Navzočnost g. nadškofa Cocolina, ki je stavbo blagoslovil, potrjuje, da želi števerjanska občina, naj njihova šola res vzgaja mladino tudi za verske vrednote. To je seveda naloga predvsem katehetov, a tudi drugi vzgojitelji so k temu poklicani kot kristjani.

Za govori in pozdravi so nastopili šolski otroci. Pod vodstvom učitelja Mladena Uršiča so zapeli v slovenščini, italijanščini in nemščini. Učijo se namreč treh jezikov. Lepe so bile tudi recitacije. Za otroke so sledili odrasli. Zapela sta moški zbor »Brški grič« ter mešani zbor »F.B. Sedej«. Manjkati niso smeli fantje Lojzeta Hledeta, saj so v Števerjanu doma. S svojimi vižami so še dolgo zabavali vesele goste, ki so se po uradnem delu zadržali v telovadnici v prijetnem razgovoru ob pristni briški kapljici in prigrizku.

Krst otroka je treba zaliti, pravijo, zato, da bo otrok zdrav. Novo števerjansko šolo so dobro zalili v upanju, da bo mladina v njej zdravo rastle v zavedne Slovence in lojalne državljane, kot sta voščila župan Klanjšček in predsednik dežele Comelli.

„Mala Cecilijanka“ osvojila mlade in odrasle

Letošnja »Mala Cecilijanka«, ki je bila pretekli torek na praznik Brezmadežne v Katoliškem domu v Gorici je znova potrdila, kako pravilna je bila zamisel, da se tudi naši mladini da možnost in priložnost nastopanja. Če se ob vsakoletni »Cecilijanki« napolni dvorana, se isto dogaja pri »Mali Cecilijanki«. Tudi letos je bilo tako. Že pred začetkom je bila čisto zasedena in premnogi so morali stati vas čas prireditve, kar pa ni bilo utrjujajoče, saj so naši otroški zbori vso pozornost pritegnili nase.

Najprej moramo pohvaliti organizatorje — Združenje cerkvenih pevskih zborov Gorica —, da znajo s prireditvijo točno začetni. Prav tako je pametno, da ni med nastopom enega in drugega zbora odmora. Program se je zato zelo sproščeno in ritro odvijal.

Uvodne misli je povedala ga. Majda Paulin, zbere pa sta predstavljali in napovedovali izvajane točke Nataša Kožlin in Nadja Prinčič iz Plešivega. Svojo vlogo sta prav uspešno opravili.

Zborov, ki so nastopili, je bilo enajst: devet s Goriškega in dva s Tržaškega. Nekateri so bili zelo številni kot npr. iz Števerjana in z Opčin, drugi sicer po številu manjši, pa zato nič manj glasovno močni. Vsak zbor je zapel po tri pesmi. Med zbori so bila nekaj posebnega podgorska dekleta, ki so si ustvarila svojo posebno pevsko skupino.

Naj sedaj naštejemo zbere in njih povodje v vrstnem redu kot so nastopali: mladinski zbor Sovodnje (Mirko Spaca-

pan); mladinski zbor Plešivo (Anka Černic); mladinski zbor Rupa-Peč (Marjanka Čevdek); mladinski zbor »Naš praplec« iz Pevme (Elda Nanut); mladinski zbor Števerjan (Anka Černic); Podgorska dekleta (Katja Antonič); mladinski zbor Štandrevž (Elvira Chiabai); mladinski zbor Nabrežina (Vlasta Legiša); mladinski zbor Doberdob (Lucija Lavrenčič in Marta Ferletič); mladinski zbor »Kekec«, Gorica (Ivo Bolčina); mlajši mladinski zbor Opčine (Franc Pohajač).

Za zaključek je bila skupna pesem. Oder je postal skoro premajhen ob tolikih mladih pevcih. Z zanosom so pod vodstvom J. Bolčine zapeli »Pesem slovesa«. Na svidec, so klicali sebi in prisotnim v dvorani. In se vidimo še kdaj. Upajmo, da bo to čez leto dni, spet na praznik Brezmadežne. —ak

Videmski nadškof o stanovanjski krizi

Stalno narašča število družin, ki bodo morale v bližnji bodočnosti izprazniti stanovanja, ki jih imajo v najemu, istočasno pa se tudi večja števila stanovanj, ki jih lastniki nočejo dati v najem. Videmski nadškof Alfredo Battisti, ki je predsednik komisije za vprašanja dela in za socialna vprašanja v okviru italijanske škofovske konference, sodi, da je tako stanje krivično. Ni prav držati prazna stanovanja, ko številne družine iščejo streho. Po nadškofovem mnenju ima vsaka družina pravico do primerenega stanovanja.

Francè Dolinar, Rim

Cirilmetodijška okrožnica Leona XIII. (1880) (22)

Zahvalno romanje katoliških Slovanov leta 1881 v Rim

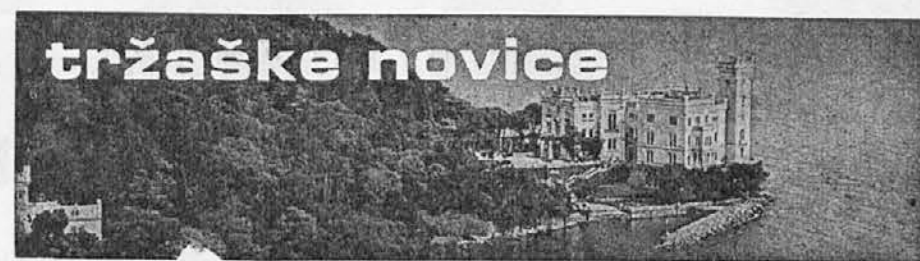
LEON XIII. IŠČE ZBLIZANJA Z RUSIJO

Ko po Strossmayerju predlagani poizkus približanja Rusiji po cirilmetodijškem slovanstvu ni uspel, se je Leon XIII. prizadeval ukoristiti evropsko konstelacijo vesil za obnovitev direktnih stikov med Rusijo in Apostolskim sedežem. Papež Peci, ki se ni nikoli odvedel v ravnost nad Rimom, je z velikim nezaupanjem presojal vstop Italije 20. maja 1882 k dvojni zvezi nemškega cesarstva in Avstro-Osre; z nastankom trojne srednjeevropske zveze se je Italija zunanje politično utrdila. Ko je ta zveza 1887 sklenila podaljšati na nov obrok svoj obstoj, je Leon spoznal, da so spletni upi, ki jih je glede »rimskega vprašanja« stavil na Nemčijo in Avstrijo. Lastnoročno pismo Franca

Jožefa iz konca 1891 mu je za vedno pokopalo načrte, ko mu je cesarsko-kraljevski »ossequiosissimo figlio« brez okolišenja dal vedeti, da papež ne more računati na pomoč monarhije za selitev iz Rima, ki je spet postala aktualna zaradi hrupnih protipapeških demonstracij ob postavitvi pomnika Giordano Brunu, pa tudi ne na zvezo katoliških držav, katera naj bi izsilila papežu potrebno ozemeljsko suverenost.

Trozveza srednjeevropskih sil je že s svojim obstojem silila obe krilni kopni evropski veseliti, Rusijo in Francijo, da se druga drugič približata. Rusija je vsekakor morala iz svoje zunanje-politične osamljenosti, Francija pa se je morala zavarovati pred nemško nevarnostjo. Vprašanje je bilo, kako se bo ob novi situaciji orientiral Velika Britanija. Tu se je krog starega Churchila in princa waleškega Edwarda že odločil, da bo v novem evropskem spopadu Anglija stala na strani Francije.

Leta 1887 je bil pri novem državnem tajniku kardinalu Marijanu Rampolla na obisku vojvoda norfolški, dedni predstav-

Sožalni telegram Slov. skupnosti ob nesreči na Korziki

Ob nedavni hudi letalski nesreči na Korziki, v kateri je izgubilo življenje 180 slovenskih ljudi, je deželno vodstvo SSK poslalo telegram predsedniku Izvršnega sveta SR Slovenije Zemljariču z izrazi iskrene sožalja slovenski vladi, posebej pa še težko prizadetim svojcem.

Solske volitve

Enotni šolski odbor Gorica-Trst poziva dijakе, njihove starše in šolsko osebje, da se 13. in 14. decembra 1981 polnoštevilno udeležijo volitev v razredne svete, v medrazredne svete, v svete didaktičnih ravnateljstev, v zavodne svete.

Vzdržijo pa naj se glasovanja za okrajni in pokrajinski šolski svet v podporo zah tevi po avtonomiji slovenske šole.

Solske težave in načrti

Pomanjkanje ustreznih prostorov za pouk vidno občutijo nekatere šole na Tržaškem: na trgovskem tehničnem zavodu »Z. Zois« ni zadovoljivega prostora za geometre; zaradi nedokončane nadgradnje je četrto nadstropje liceja »F. Prešeren« še vedno neuporabno; zaradi tega je med drugim neručeno vprašanje telovadnice; prostora ni za dva razreda osnovne šole »F. Bevk« na Opčinah, ki bi ju nekateri radi spravili med razrede italijanske šole v openskem predelu Villa Carsia.

Zupnijska skupnost v Devinu priredi v nedeljo 13. decembra ob 19.30 v devinski cerkvi na prenovljenih orglah

ORGELSKI KONCERT

Kvartet odseka baročne glasbe iz Trsta bo izvajal orgelske skladbe ob spremljavi flaute in viole. Vsi ljubitelji orgelske glasbe lepo vabljeni!

Predlagano je bilo, naj se oddelek za geometre namesti v gornje prostore paviljona B bivše psihiatrične bolnišnice pri Sv. Ivanu nad prostore poklicnega zavoda za industrijo in obrt. Oblasti so sicer nekaj obljubljale, a do sedaj je zadeva ostala nerešena. Prek stavk, protestov, manifestacij po tržaških ulicah, posredovanju pri pokrajinskem komisarju dr. Mazzurcu in pri občinskem dr. Siclari ter po zasedbi poklicnega zavoda je bilo pa le nekaj doseženo. Kaže namreč, da bo vselitev geometrov v nove prostore možna verjetno po zimskih počitnicah.

Na Opčinah starši odklanjajo ponujeno izselitev dveh razredov iz osnovne šole »F. Bevk«. Vztrajajo nadalje pri sklepu, da ne pošiljajo svojih otrok k izmeničnemu popoldanskemu pouku, ker menijo, da ni njihova dolžnost, da preskrbijo ustrezne prostore za normalno dejavnost openske osnovne šole. Rešitev se obljublja v začetku novega leta.

Na Opčinah so se znašli pred težavami zaradi slovenskega otroškega vrta, ker bi potrebovali tri sekcije, za katere so prosili, in ne samo dve, kakor ju sedaj imajo. Šolsko skrbništvo je sporočilo, da bo tretja sekcija začela delovati v novem šolskem letu. Zato je sedaj potrebno, da se starši zgledajo v uradih slovenskega didaktičnega ravnateljstva in potrdijo preventivni vpis svojih otrok v vrtec.

SLOVENSKA SKUPNOST - TRST

vabi na spominsko svečanost OB 40-LETNICI DRUGEGA TRŽAŠKEGA PROCESA

ki bo na sedežu stranke v Trstu, ul. Machiavelli 22 v petek 11. decembra ob 20. uri. Na sporedu so govor, recitacije in nastop moškega zbora »Fantje izpod Grmade«.

Rojan

V soboto 5. decembra se je v našem Mariniem domu oglašil sv. Miklavž. Pričakali so ga otroci otroškega vrta, osnovne šole in delno iz nižje srednje šole. Peti razred osnovne šole je pripravil igrico, ki jo je napisala prof. Lučka Susič, »Miklavževe igrčke«. Igrica je zelo primerna in mali umetniki so jo lepo prikazali. Nato je zbor osnovne šole zapel tri pesmi. Prisel je slovesni trenutek. V spremstvu angelov in parkljev je prišel na od sv. Miklavž. Najprej je razdelil nagrade za risanje ribic na temo: Miklavž doma. Nato je obdaril vse prisotne otroke.

V nedeljo 20. decembra pride v Rojan g. škof Bellomi. Ob 9. uri bo daroval sv. mašo (ki jo bo prenašal radio) in bo tudi govoril. Na božične praznike se bomo pripravljali z devetdnevnic, ki jo bomo imeli pri jutranji maši. Na četrto nedeljo v adventu, 20. decembra popoldne pa bomo imeli pravno pobožnost s priložnostjo za spoved. - Z. S.

IZSLA JE MLADIKA Št. 9

Barkovlje

Slovensko osnovno šolo v Barkovljah bodo poimenovali po duhovniku in pisatelju F. S. Finžgarju. Svečanost bo zelo verjetno v obdobju med majem in koncem junija prihodnjega leta. Pred kratkim se je prvič sestel odbor, ki bo za to slovesnost poskrbel.

Poimenovanje barkovljanske šole bo zadobilo še globlji pomen ob dejstvu, da bodo tedaj praznovali tudi 180-letnico obstoja barkovljanske šole.

7. decembra se je mlademu Borutu Vidau pridružila

SESTRICA ALMA

Evelini in Zvonkoti, članoma cerkvenege pevskega zbora z Opčin, iskreno čestitajo vsi pevci.

Pismo iz Vietnam

Dolgoletni misijonar v Vietnamu Andrej Majcen, ki sedaj živi v Sloveniji, je prejel od salezijanskega bogoslovca JM Vana pismo, ki bo zanimalo tudi naše bralce. V njem je med drugim rečeno:

Meseca julija sem bil v postelji zaradi malarije. Sedaj mi je že bolje, a čutim se zelo utrujenega (v Vietnamu ne poznajo bolniškega zavarovanja in si mora zato vsakdo pomagati kot ve in zna - op. g. Majcena). Ne vem, kakšne načrte ima Bog z menoj. Molite za moje zdravje, pa tudi za našo malo redovno skupnost, ki nadvse revno živi. Vsi moramo trdo delati od jutra do večera, da imamo kaj za pod zob. Tako je naše apostolsko delovanje zelo omejeno.

Oblasti še vedno ne dajejo dovoljenj za mašniško posvečenje tistih, ki so končali ali dokončujejo bogoslovne študije. Oba diakona sta že lansko leto prosila vlado za dovoljenje, a do sedaj ni bilo odgovora. Ne vemo, kako bomo v bodoče duhovno oblikovali naše sobrate.

Upam, da Vas bo to pismo s pozdravi dobilo še pred godom sv. Andreja (kar se je tudi zgodilo). Marija naj Vam pomaga, da boste ostali čili in zdravi v dobi, ko se bližate Gospodu.

SLOVENSKA SKUPNOST - TRST

vabi na spominsko svečanost OB 40-LETNICI DRUGEGA TRŽAŠKEGA PROCESA

ki bo na sedežu stranke v Trstu, ul. Machiavelli 22 v petek 11. decembra ob 20. uri. Na sporedu so govor, recitacije in nastop moškega zbora »Fantje izpod Grmade«.

nik angleških katolikov pri kroni in kardinala informiral o »novem kurzu« angleške zunanje politike. Od tega leta se je vatikanska diplomacija zadala trudu za rusko-francosko zblizanje, ki je bilo 1894 utrjeno v rusko-francoski vojaški zvezi.

FRANCOSKA PODPORA PAPEŽEVIM PRIZADEVANJEM

Po francoskem poslaniku pri Vatikanu je Rampolla konec 1887 dal sporočiti ruskemu poslaniku pri Kvirinatu, da bi bil Leon XIII. zelo rad za svoj zlati škofovski jubilej sprejel čestitke carja Aleksandra III. Car je papežu res poslal politično zelo brezbolne brzojav, na katerega je Leon 28. januarja 1888 odgovoril s daljšim pismom. Kmalu potem, 9. marca je prišel v Rim kot carjev diplomatski agent Aleksander Petrovič Izvoljski in začela se je pogajanja. 1894 je Rusija privolila v stalno diplomatsko zastopstvo pri Svetem sedežu, Izvoljski je postal minister rezident. Malo poprej pa je papež poljskim škofom poslal breve, naj se prizadevajo za pokorščino klera in ljudstva državi, se pravi ruski.

OBRAČLANJE NA SLOVANE

V encikliki »Praeclara gratulationis«, ki jo je Leon XIII. poslal leta 1894 o edinstvi vzhodnim knezom in ljudstvom, je poseben apel posvetil Slovanom; spet se spominja zaslug sv. Cirila in Metoda in »lepe vzajemnosti« Slovanov z rimskim sedežem, s tenkočutno izbranimi besedami se obrača predvsem na Ruse: »Če je obžalovalna vredna sovražna usoda odtrgala večji del vaših prednikov od vere Rima, preu-

darite, kako dragocena bi bila za vas vrtnetv k edinstvi. Cerkev se nikdar ne bo utrudila klicati vas v svoje naročje, pripravljena vam preobilno pomoči k sreči, blaginji, veličini.«

Sarajevski škof Stadler je dobil 1896 komisarjat za katoliške Cerkev na Balkanu; zadel je znanstveno revijo »Balkan«, v katero sta pisala naša Jeglič in Fran Kovačič, toda zaradi avstroslavističnega tria-lizma je Stadler naletel na hudo nasprotovanje Strossmayerja in bosenskih frančiškanov; ker je te kril kardinal Rampolla, je Stadlerjevo prizadevanje šlo kmalu po zlu, leta 1902 je ustavil revijo. Srbi so Stadlerja ostro napadali, toda tudi nasproti Strossmayerju niso bili bolj obzirni. Madžarski uradniki v Bosni in Hercegovini, premmnogi zagrizeni kalvinci, so storili vse, da bi hrvaški katoličani ne napredovali v deželi, zato so zoper nje ščuvvali pravoslavne. (Se nadaljuje)

Širite „Katoliški glas“

Vergilijeva proslava v Avditoriju

Kulturni svet obhaja letos 2000-letnico rojstva največjega latinskega pesnika Vergilija. Povsod po svetu so bile ob tem jubileju razne proslave. Tem se je pridružila, najbrž kot edina šola na Slovenskem goriška gimnazija-licej »Primož Trubar«. Proslava je bila v petek 4. decembra zvečer v Avditoriju. Povabljeni so bili vsi sedanjí in nekdanji profesorji, vsi sedanjí in nekdanji dijaki gimnazije-liceja. Njihov odziv je bil velik, kakor tudi odziv občinstva, saj so veliki Avditorij napolnili.

Po pozdravu ravnatelja prof. Milka Rennerja je prof. Gantar z univerze v Ljubljani spregovoril o Vergiliju in njegovem delu. S čudovito lepo besedo je predstavil tega pesnika v njegovem življenju in pesmih. Razčlenil je njegova tri glavna dela: Ekloge, Bukolike in Eneido. Tudi tisti, ki klasičnega latinskega slovstva ne poznajo, so odnesli od predavanja jasno podobo o Vergiliju in njegovih pesniških stvaritvah, posebno še o Eneidi, ki so jo mnogi videli po italijanski televiziji.

Po predavanju so dijakinje 1. liceja recitirale eno Vergilijevo pesem v latinščini in več v slovenskem prevodu. Akademijo je zaključil mešani dijaški pevski zbor, ki je pod vodstvom lanskega maturanta Hilarija Lavrenčiča odpel dve Gallusovi pesmi na Vergilijevo besedilo.

Ob koncu je Igor Tuta od tržaškega radia dejal: »Goričani nam ne boste več očitali, da na Gorico pozabljamo. Saj smo tukaj kar pogosto.« Res je zadnje čase tržaški radio v Gorici za razne registracije precej pogosto, toda je zaradi tega, ker imamo kaj pokazati. Med takšne uspele prireditve spada tudi Vergilijeva proslava v Avditoriju, za katero je treba čestitati organizatorjem in dijakom.

IZSLE SO LETOŠNJE KNJIGE GORIŠKE MOHORJEVE DRUŽBE

Levstikova proslava v Gorici

V petek 4. decembra je gimnazija-licej »P. Trubar« v Gorici dopoldne proslavila 150. obletnico rojstva pesnika in pisatelja Frana Levstika. Dijaki so povabili medse profesorja ljubljanske univerze dr. Matjaža Kmecla. Predavatelj je na prikupen način opisal Levstikovo osebnost in s tem pritegnil pozornost dijakov. Zlasti anekdote, ki jih je pripovedoval o Levstikovem življenju so vzbudile veliko zanimanja in sproščenosti. Iz njih smo namreč razbrali, da je bil Levstik zelo podoben današnjim mladim. Odličnemu govorniku so zbrani dijaki s svojimi profesorji dolgo ploskali, saj je vse presenetila njegova živahnost in jezik. Po krajšem odmoru so dijaki II. liceja predstavili recital, ki je vseboval razne citate in lastne misli o treh glavnih Levstikovih delih: Martin Krpan, Napake slovenskega pisanja in Popotovanje od Litije do Čateža.

Četrta glasbena matineja v goriškem Avditoriju

V nedeljo 29. novembra dopoldne je v goriškem Avditoriju nastopil komorni orkester »R. Lipizer«. Ta nastop je bil prežet z Vivaldijem, saj so bile vse skladbe razen ene njegove. Prva je bila Vivaldijeva Simfonija št. 2 v G-duru za sam orkester. Sledil je Koncert v C-duru za fagot, violine in čembalo. Vmes je klarinetist C. Velicogna izvedel Stamitzev Koncert v h-molu za klarinet in orkester. Zadnja točka je bil Vivaldijev Koncert v e-molu, ki ga je avtor poimenoval »Favorita«. Na zahtevo občinstva je mladi violonist Stefano Picotti dodal Bachovo Prvo sonato za samo violino, in sicer Adagio.

Prihodnja matineja bo v nedeljo 13. decembra ob 11. uri in bo v celoti posvečena liriki. - A. R.

Miklavževanje v Katoliškem domu

Tudi letos se je sv. Miklavž ustavil v Katoliškem domu, kjer je bogato obdaril prisotne. S pesmijo so ga pozdravili prijatelji iz Steverjana. Bela oblačila, ki so jih imeli angelci, so ustvarila v dvorani vzdušje slovenskega pričakovanja nebeskega gosta. Pa tudi rdeči in črni nepridipravi so zapeli svojo pesem in pokarali poredne otročiče. Po dvorani se je zaslislal jok najmlajših, ki so se zbalí hudičkov. Prišel pa je Miklavž in jih potolažil. S svojimi angeli je odprl polno vrečo in razdelil darila. Vsakemu obdarjenemu otroku je zastavil vprašanje in se pozanimal, če zna moliti.

Kdor še tega ni znal, mu je priporočil, naj se nauči do prihodnjega leta. Po dobri uri je sv. Miklavž izpraznil svojo vrečo. Toplo je vse pozdravil in jih povabil, naj se prihodnje leto spet udeležijo tradicionalnega srečanja z njim. - A. L.

IZŠEL JE PASTIRČEK Št. 3

Naši zbori na Travniku

V okviru koncerta na čast sv. Ceciliji, zavetnici glasbe, ki je bil v petek 27. novembra v cerkvi sv. Ignacija v Gorici, sta nastopila tudi oba slovenska goriška zbora. Mešani zbor L. Bratuž je pod vodstvom S. Jericija izvajal skladbe Gallusa, Jericija in Merkušja, moški zbor M. Filej pod vodstvom Z. Klanjščka pa dela Gallusa, Čajkoveškega in Mihelčiča. Nastop je doživel lep uspeh in ponovno pokazal na dostojno raven našega zborovskega petja v Gorici.

Doberdob

Miklavževanje. Kakor vsako leto nas je tudi letos v soboto 5. decembra zvečer v župnijski dvorani v Doberdolu obiskal sv. Miklavž. Pričakala ga je polna dvorana prijateljev, zlasti otrok in njihovih staršev.

Otroci so ga tudi letos, kot že vrsto let, sprejeli z lepo igrico, ki so jo prav za to priložnost naštudirali. Ze sam naslov »Prebujanje v gozdu« pove vsebino igrice. V gozdu med hrasti in brinjem so se prebujale gobice, njih prijatelji so bili palčki, mucke in zlasti brbka in simpatična punčka Metka. Oder je bil poln naših malih igralcev, ki so svoje vloge prav dobro odigrali. Da je igrice uspela, so pripomogli tudi skavti, ki so okusno okrasili oder.

Največja zasluga pa gre naši Franki, ki je igrico napisala in jo režirala. Kot vedno je tudi letos znala najti dragoceni čas za naše malčke. V igrici je sodelovalo okrog 40 otrok. Starši smo ji za vse to posebno hvaležni.

Po igrici je stopil v dvorano v spremstvu angelčkov in škrtov sv. Miklavž. Najprej je naredil običajno pridigo, na kar je začel z razdeljevanjem daril. Kaže, da v nebesih še ni gospodarske krize, saj je prinesel polno bogatih daril za vse.

Zalostna novica. 30. novembra je po nekaj dneh bolnišnice, potem ko je prejela svete zakramente mirno zaspala Marija Gergolet vd. Gergolet (Daceva). V torek 1. decembra smo jo v velikem številu sprejeli na novo vaško pokopališče v Doberdolu. Vsi smo jo poznali kot dobro ženo in skrbno mater, ki je vzredila številno družino. Tudi v farni skupnosti smo jo imeli radi in cenili zaradi njene dobrote in vernosti, ki je ni skrivala. Vsej družini izrekamo krščansko sožalje, njej pa želimo, naj se spoji v dobrem Bogu, ki ga je z vsem srcem ljubila.

Števerjanski vestnik št. 7

Tej številki daje ton mesec november s svojimi prazniki, običaji in prireditvami. Poročila govorijo o praznovanju Vseh svetih ali Vahti, o martinovanju, zahvalnici in nastopu v Gorici na Cecilijanki. Felicita Gabrovec pripoveduje svoje spomine, kako je bilo nekdanj za Vahte, Milka Miklus pa se spominja lepih jesenskih večerov na vasi. Bralec zve tudi o seji občinskega sveta 10. novembra in o pripravah na odprtje nove šole v Dragah, ki je med tem že bila slovesno izročena svoje-mu namenu. Iz časopisa »Il vino« je objavljen odlomek, iz katerega je razvidno, da so briška vina med najboljšimi in da dobivajo laskava priznanja.

PRVENSTVO »D« LIGE

Volley Krmin - Olympia Terpin 3-2

Olympia Terpin je proti tehnično slabotni ekipi iz Krmina igrala neverjetno slabo in tako zapravila dve dragoceni točki. Sama igra je bila zelo mirna. Olympijci so najprej vodili z 2:1 in v četrtem setu povedli s 13:4, nato pa nerodno izgubili, prav tako petega. Kako je moglo priti do tega? Brez dvoma proti tako šibkemu nasprotniku mrzla telovadnica in sodnik nista prava razloga za poraz; plavi so nasprotnika pač podcenjevali in to se jim je na koncu maščevalo.

Prihodnje tekmo bo naša ekipa igrala doma, tj. v Štandrežu v soboto 12. decembra ob 20.30. - Marko

Župnijsko občestvo Števerjan, domače društvo »F. B. Sedej« in ZSKP vabijo na

SEDEJEVO PROSLAVO

ki bo v nedeljo 13. decembra v Števerjanu. Ob 15. uri so maševanje v farni cerkvi. Sledi spominska akademija v župnijskem domu. Sodelovali bodo domači pevski zbor, mešani zbor »Lojze Bratuž«, recital domače mladine. O nadškofu bo govoril prof. Franc Dolinar iz Rima: »Nadškof Sedej v zgodovini slovenskega katolicizma«.

OBVESTILA

Nabirka za naše vzgojne zavode, na Goriškem za Alojzijeve in Zavod sv. Družine, na Tržaškem za Marijanišče na Opčinah bo povsod, kjer so slovenske službe božje na kvatno nedeljo v adventu, tj. 20. decembra.

O kulturnih spomenikih v Posočju bo v petek 11. decembra ob 17.30 konferenca v goriškem Avditoriju. Udeležil se je bo tudi minister Scotti. Konferenca se bo naslednji dan nadaljevala v Attemsovi palači. V soboto zvečer ob 18. uri bo v isti palači odprtje razstave o cesarici Mariji Tereziji. Obe pobudi organizira goriška pokrajina.

V cerkvi sv. Roka v Gorici bo v soboto 12. decembra orgelski koncert priznanega virtuozu Huberta Berganta. Spored obsega klasične in sodobne avtorje. Začetek ob 20.30.

V Kulturnem domu v Gorici bo v nedeljo 13. decembra ob 16. uri in v ponedeljek 14. decembra ob 20.30 gostovalo Ljubljansko mestno gledališče z igrato Toneta Parkljiča »Na svidenje nad zvezdami«. Nedeljski nastop je za goriški abonma »nedelja«, ponedeljski pa za abonma »ponedeljeka«.

Adventno srečanje staršev bo v Zavodu sv. Družine v nedeljo 20. decembra ob 15. uri; zaključek z mašo ob 18. uri. Po maši bo prijeten razgovor ob čaju.

Misijska razstava v Nabrežini bo od nedelje 13. do nedelje 20. decembra v župnijski dvorani od 15. do 19. ure. Zanimiva dela iz Tretjega sveta bodo na ogled in tudi na prodaj.

V Marijanišču na Opčinah bo v soboto 12. decembra ob 15.30 Dan zbranosti za vse skavtske izvidnice in vodnice. Enak Dan zbranosti bo v nedeljo 13. decembra ob 9.30 pri Sv. Ivanu, ul. delle Docce za roverje in popotnice. Vabi vodstvo SZSO-Trst.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu v ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 14. decembra govoril Franc Dolinar: »Nadškof Sedej v zgodovini slovenskega katolicizma«. Začetek ob 20.15.

Slov. Vincencijeva konferenca v Trstu bo imela duhovno obnovo v četrtek 17. decembra ob 16. uri pri Šolskih sestrah pri Sv. Ivanu, ul. Docce 34. Sv. maša bo za duhovniške poklice.

Sv. maša za edinost bo v ponedeljek 14. decembra ob 17.30 v Marijinem domu v Trstu, ul. Risorta 3. Za to priložnost pripravljiva ACM prikaz del naših velikih umetnikov akademskih slikarjev in kiparjev v diapozitivih in sicer slik Toneta Kralja, ki je obogatil s svojo umetnostjo številne naše primorske cerkve, del kiparja F. Goršeta in nedavno umrlega slikarja Gasparija.

SKPD M. Filej - Gorica vabi na srečanje s pisateljem

ALOJZOM REBULO

ob izidu njegove zadnje knjige »ZELENO IZGANSTVO«
Avtorja bo predstavil Saša Martelanc. Srečanje bo v mali dvorani Katoliškega doma v četrtek 17. decembra ob 20.30.

Televizijske oddaje o sv. Cirilu in Metodu

Odkar je sv. oče razglasil sveta brata Cirila in Metoda za sozavetnika Evrope, se je zanimanje za njuno življenje in delo zelo povečalo. Avstrijska televizija pripravlja vrsto oddaj, ki bodo na sporedu od prihodnjega praznika sv. Treh kraljev. Italijanska televizija pa ima sedaj na sporedu oddaje o svetih bratih. Sedaj bodo še tri, vedno ob ponedeljkih ob 15. uri.

DAROVİ

Za Katoliški glas: Vladi Sturm, Trst 23.000; Dušan Hmeljak, Trst v svetel spomin Lipčetu iz Goč, luč, ki nam je svetica v težkih, temnih dneh 20.000 lir.

Ob 16. obletnici smrti Amalije Zbogar: Veronika za Alojzijeve, za Zavod sv. Družine, za Katoliški glas, za slovenske misijonarje in za lačne po svetu po 10.000 (skupaj 50.000) lir.

Za Katoliški dom: Jože Čotar, Gorica v spomin pok. brata Lojze 30.000; D. S. 100.000; Marijina družba 25.000 lir.

Za slov. goriške skavte: Jadran namesto cvetja na grob prijatelja Simona 20.000 lir.

Za II. skavtsko četo Sovodnje-Rupa-Peč: Ernesta Bevk namesto cvetja na grob Jožefa Černic 10.000 lir.

Za sekcijo krvodajalcev Sovodnje: ravnatelj in učno osebje italijanskega znanstvenega liceja v Gorici namesto cvetja na grob Jožefa Černica 94.500 lir.

Za SZ »Soča«: N. N. z Vrha namesto cvetja na grob Jožefa Černica 5.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Meri Kosmina-Kanc: svojci za Skupnost Družina Opčine in za lačne po svetu po 25.000 (skupaj 50.000) lir.

Za cerkev na Opčinah: družina Hrovatin v spomin na mamo Gildo Remec-Spanger 10.000; verniki ital. jezika 15.000 lir.

Za cerkveni zbor - Opčine: Ivanka Dolenc ob obletnici smrti sina Jadrana 25.000; Amelija, Albina in Vera ob obletnici smrti sestre Nade 10.000; Nada Zecchini 10.000 lir.

Za cerkev na Banah: Marija Krevatin Lizzi 3.000 lir.

Za orgle v Bazovici: Marija Ražem 10.000; ob poroki Cufar-Grgič 10.000; ga. Neyedli 5.000; N. N. 50.000; Karmen Belli v spomin očeta Alda 10.000; Lebanovi 20.000; Ferfoglia 7.000; Pečar Amalija, Gropada 10.000; skavti Evropa 10.000; Marija Stefanova 4.000; ob 50. obletnici poroke Rudolfa in Antonije Mahnič 50.000; v spomin Antona Kalc in družine Barbo, Drnovšček Vidau 20.000; Marija Ražem 10.000; Darinka Leban za Miklavža 20.000 lir.

Nedavno umrla Ivana Tominz (Lapel) s Kontovela je namenila za Marijanišče na Opčinah in za misijonarje po 20.000 (skupaj 40.000) lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: N. N., Domjo 10.000; I. A., Trst v zahvalo za prejete milosti 50.000; N. N., Trst 10.000; ga. Mazzarino, Trst 10.000; N. N., Domjo 10.000; Just Lavrenčič, Katinara 10.000; Lucija Zobec, Trst 70.000 lir.

Za cerkev v Ricmanjih: Olga Demark, Ricmanje v spomin na pok. sestre 10.000; Valter in Patricija ob krstu male Noemi 50.000; Nedja, Trst za večno luč 10.000 lir.

Za novo cerkev: družina Prinčič ob 20. obletnici očetove smrti 25.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Anica Ferluga 10.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Sovodnje 50.000; D. Hmeljak, Trst 10.000; N. N., Vrh 5.000; N. N., Rupa 5.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

V starosti 84 let je 23. novembra po dolgi bolezni mirno zaspala naša draga mama in nona

Ivana Skilan vd. Tominz

Zahvaljujemo se vsem, ki so na kateri koli način počastili njen spomin. Zahvaljujemo se posebno gg. duhovnikom Albertu Miklavcu, Francetu Zlobcu in Mariju Gerdolu.

Trst, 6. decembra 1981

Družine Tominz, Lapel, Brattina

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA Korzo Verdi, 51

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI